

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis č. 1

2010

roč.IX.

VELIKONOCE 2010

**Veleben bud' Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista,
který nám ze svého velikého milosrdenství
dal vzkříšením Ježíše Krista
nově se narodit k živé naději.**

1. Petrova epistola 1,3

Milé sestry a bratři,

teolog a sociolog Tomáš Halík ve své knize „Co je bez chvění, není pevné“, říká, že „...vzkříšení Kristovo není odpověď na otázku, co se stalo s mrtvolou, ale co se stalo s námi, když náš život pronikla skutečnost jeho života. Kristus působí, je živý - i ve tvém a mém životě, v naší víře, v naší naději, v naší lásce.“ Podobně to vyjadřuje i dávný biblický autor, když mluví o tom, že vzkříšením Ježíše Krista nám Bůh dal nově se narodit k živé naději. Dodnes je praktickým projevem křesťanské víry především naděje, která se pak proměňuje v konkrétní a viditelné nadějně činy.

Je to, jak věříme, Pán Bůh sám, kdo svým slovem staví hráz proti všemu, co v našem světě i v našich životech a vztazích ukazuje k beznaději, sobectví a vnitřnímu rozkladu. Možná někde v koutku duše obviňujeme Pána Boha za to, že do trápení světa nezasahuje viditelněji. Ale tak to není. Právě velikonoční poselství s velikou radostí vyznává, že se Pán Bůh vzkříšením Ježíše Krista jednoznačně postavil za jeho cestu lásky, milosrdenství a obětavé služby a že tedy kříž není tou poslední skutečností. Vzkříšením Ježíše Krista řekl Bůh jasné ANO ke svědectví celého jeho života. Pro nás to znamená povzbuzení, že i za vším, co k němu ukazuje, stojí Pán Bůh se svou pomocí. Zároveň Bůh vzkříšením Ježíše Krista říká jasné NE vůči všemu, co život rozkládá a ničí, co ukazuje k smrti. Cesty Kristova milosrdenství jsou ovšem v našem světě nenápadné a někdy se nám může zdát, že stále prohrávají. Ale právě tehdy nám víra pomáhá v tom, abychom věděli, že tomu tak není. Abychom věděli, že Pán Bůh vstupuje do tohoto světa, který si neví rady sám se sebou, právě v tom, co dělal Ježíš. A na tom záleží nejvíce. Nejčastěji to dělá skrze ty, které si tou úžasnou nadějí víry ve vítězství života proti smrti vyzbrojuje. Skrze ty, které vyzbrojuje svým odpuštěním, svou láskou a svým milosrdenstvím. Vzkříšení Kristovo je něco, co se stalo

naprosto nezávisle na nás a na naší víře. Věříme nebo nevěříme. Znovu to jasně zazní na velikonoční neděli navzdory všemu do celého našeho světa. Ale přesto se tento zázrak stává viditelným jen tak, že tu byli, jsou a budou lidé, kteří žili, žijí a budou žít z té živé naděje Kristova života, jeho služby a oběti. A stane se to tím nejdůležitějším v jejich životě. Pak je a bude ta naděje také vidět.

O velikonočních se znovu sejdeme k bohoslužbám, abychom tak jako autor 1. Petrova listu Pánu Bohu především děkovali za to, že i nás zastavil slovem Kristovy lásky a odpuštění a my mu můžeme důvěřovat. I náš křest je pro nás znamením toho, že s Kristem vstupujeme, jak to vyjádřil apoštol Pavel, na cestu nového života jako lidé, kteří byli znovuzrozeni k živé naději. Vzkříšení toho, který do našeho světa neúnavně přinášel poselství o Bohu jako laskavém a milujícím otci a dovedl odpouštět i na kříži svým nepřítelům, druhým dokázat nemůžeme. Ale to, že z mrtvých vstal, bude vždycky viditelné právě v životní naději a v nadějných životních krocích těch, které jeho slovo bytostně oslovilo a získalo. Prožijme velikonoční svátky jednotlivě i ve sboru jako intenzivní duchovní obnovu naší víry, lásky a naděje.

Petr Firbas, kazatel sboru

Zvu vás k našim společným bohoslužbám, které mají v našem sboru ustálenou podobu.

Na Zelený čtvrtek se scházíme v 18 hodin k bohoslužbě kolem velikého stolu ke vzpomínce na poslední Ježíšovu večeři s učedníky, s vínem a nekvašeným chlebem, který nám připomíná souvislost velikonočních událostí s vysvozením starozákonního izraelského lidu z egyptského otroctví a to, že tehdy i dnes nás důvěra v Pána Boha osvobozuje od strachu i vnitřních svázaností.

Na Velký pátek se scházíme rovněž v 18 hodin k bohoslužbám, při kterých společně čteme pašijní oddíly o utrpení a ukřižování Pána Ježíše s výkladem stěžejního oddílu a následným společenstvím při Večeři Páně.

Na Boží hod velikonoční (neděle) v 9. 30 hodin se sejdeme k radostné zvěsti evangelia vzkříšení, opět s Večeří Páně.

K VELIKONOČNÍMU ZAMYŠLENÍ jsem vybral dvě krátké ukázky z knihy **Tomáše Halíka Dotkni se ran** a z knižního eseje br. profesora **Petra Pokorného Čas se přiblížil**.

Zvolená ukázka z pera profesora Tomáše Halíka vychází z přemýšlení nad velikonočním biblickým textem o setkání vzkříšeného Ježíše s Tomášem, kterému někdy velmi nepřesně říkáme „nevěřící“:

„Tomáš byl muž odhodlaný následovat svého Mistra až k hořké smrti, vzpomeňme, jak reaguje na Ježíšova slova, že je třeba jít k Lazarovi: „Pojd'me, ať zemřeme spolu s ním!“ Vzal vážně kříž - a zpráva o zmrtvýchvstání se mu mohla jevit jako příliš levný happyend pašijového příběhu. Možná proto se zdráhal připojit se k radosti ostatních apoštolů a chtěl vidět *Ježíšovy rány*. Chtěl vidět, zda „vzkříšení“ *nevyprazdňuje kříž* - teprve pak k němu mohl říci své „věřím“. Neporozuměl „nevěřící Tomáš“ nakonec smyslu velikonoce hlouběji než ti druzí?

Ježíš k Tomášovi přichází a ukazuje mu své rány: Hle, utrpení (žádné utrpení) není lacině smazáno a zapomenuto! Rány zůstávají ranami. Avšak ten, který „nesl nemoci nás všech“,

prošel věrně i branou pekel a smrti, a je tu dále (nepochopitelně) s námi. Ukázal, že „láska všechno snese“, „neuhasí ji ani velké vody a řeky ji nezaplaví“, „láska je silná jako smrt“ - ba silnější než ona. Láska je ve světle této události hodnotou, kterou nesmíme vydat na pospas sentimentalitě. Znamená sílu - jedinou sílu, která přežívá samu smrt a probodenýma rukama vyvrací její brány.

Vzkříšení tedy není „happyend“, nýbrž pozvání a výzva: Nemusíme a ani nesmíme kapitulovat před ohněm utrpení, i když ho nyní neumíme uhasit. Nesmíme se před zlem chovat tak, jako by mu mělo patřit poslední slovo. Nebojme se „uvěřit v lásku“ i tam, kde podle všech kritérií světa prohrává. Mějme odvahu proti „moudrosti tohoto světa“ vsadit na *bláznovství kříže*“.

Druhou ukázkou si také připomínáme nedávné setkání s br. profesorem Petrem Pokorným v našem sboru nad otázkami, které jsou obsaženy právě v této jeho knížce.

„Ježíš se musel vyrovnávat s nejtěžšími zkouškami, jaké žádný člověk neprodělal. Prožil osamocení a jeho vztah k Bohu jako otci provázela ke konci jeho života hluboká krize. Jen to, že se ve svém strachu a hrůze mohl svěřit Bohu jako Otcí, svědčí o tom, že se tyto hluboké otřesy jeho důvěry v Boha nestaly poslední skutečností jeho života. Jeho víra (důvěra) v Boha měla hlubší základ, než sám prožíval. Křesťan smí po Velikonocích vědět, že Ježíš přes všechno, co prožíval, nezůstal ani ve smrti sám. V každém případě pro nás výrok o Ježíšově vzkříšení znamená, že ani ve smrti nejsme opuštěni a odděleni od Boha. To je to, co každý může z Ježíšova příběhu vyčíst, to je to, o čem křesťan ví a vyznává, že mu to Ježíš svým příběhem vydobyl. Křesťanství nespočívá ve znalosti nějakého tajemného kódu, který by člověka zbavil smrtelnosti. Riziku života ohraničeného smrtí a narážejícího na stále překážky se nelze vyhnout. To je to, co Ježíš nesl v absolutním smyslu. Musíme ale vědět, že ani Ježíšův přetěžký život nebyl zkaženým životem, že to byl lidský život v plném smyslu - život, k němuž se přiznal Bůh. Křesťan, který se v dějinách a v životě orientuje z hlediska víry (Bůh vzkřísil Ježíše), poznává to, co je pro něho důsledkem Ježíšovy oběti. Smí už vědět, že stojí na silnější, vítězné straně.

Petr Firbas

ZPRÁVA STARŠOVSTVA O ČINNOSTI A STAVU FARNÍHO SBORU ČCE v Praze - Horních Počernicích v roce 2009

1. Nedělní a sváteční bohoslužby

V sídle našeho sboru se konaly 56x s průměrnou účastí 28 bratří a sester. Největší účast 60 byla při vánoční slavnosti na 4. adventní neděli. 17x byl text kázání ze SZ a 39x z NZ. Při bohoslužbách sloužil 46x br. farář Petr Firbas, 2x br. kurátor Martin Hruběš, 1x ses. far. Kalusová, 1x Miloš Rejchrt, Petr Špirko, Petr Hudec, Roman Mazur, 1x ordinovaný presbyter Pavel Kočnar a 1x host ze SRN Reinhard Zoske. Presbyteri se čtením z Písma, společnou modlitbou, spolu vysluhováním Večeře Páně a ohláškami podílejí na bohoslužbách. Tato spoluúčast na vedení shromáždění není vázána na funkci presbytera a může se do ní zapojit kterýkoliv aktivní člen sboru, což je vždy vítáno. 9x jsme společně slavili Večeři Páně, které se vždy, a to je potěšitelné, účastní téměř všichni přítomní. Ve sboru jsme také slavili v září dva křty: Dorotky Zbytovské a Johanky Vrbové.

Po druhé písni, která bývá často s doprovodem kytary ze zpěvníku Svítá, mohou děti odejít ke svému programu do nedělní školy. Ta se letos sešla 30x, s průměrnou účastí 2-3

děti. Rodiny s dětmi nepřicházejí každou neděli, účast se střídá, a je pak obtížné kontinuálně navazovat na výklady, které jsou připravovány podle plánu celocírkevního odboru pro děti, tentokrát ze SZ. Při pravidelné účasti dětí se střídá větší počet učitelů, při současné nepravidelnosti se jejich počet snížil na dvě sestry, Máju Firbasovou a Martu Štuncovou. Přesto považujeme za důležité, aby děti, které přijdou, mohly počítat i nadále s tím, že místo kázání pro dospělé budou mít svůj vlastní program. Jsme si vědomi toho, že rodiny s menšími dětmi dojíždějí z diaspory, ale zároveň si uvědomujeme, jak důležitá je právě pro děti pravidelnost i to, když se mohou ve sboru setkat s dalšími dětmi. Vzhledem ke střídavé účasti rodin s dětmi jsme rodinné bohoslužby konali v roce 2009 spíš příležitostně, celkem 5x za rok, koncem června s hrou dětí O celníkovi Zacheovi, společným obědem a odpoledním programem, na 4. adventní neděli pak s vánoční hrou Když se naplnil čas. Především kvůli rodinám s dětmi jsme od dubna 2009 posunuli začátek nedělních bohoslužeb na 9.30. Pro rodiče s těmi nejmenšími se osvědčila možnost poslechu bohoslužeb v kanceláři.

2. Biblické hodiny pro děti

Menší skupinka tří hochů se schází přímo ve sboru. V letošním roce probírají s br. farářem střídavě starozákonní vyprávění o době královské a kapitolky z církevních dějin, které jsou již předpřípravkou ke konfirmačnímu cvičení, ve kterém by všichni mohli pokračovat již od září 2010. Od září 2008 vyučuje br. farář děti na zelenečské škole. Základ tvoří 2 děti z našeho sboru, ostatní se přihlásily ze zájmu, od září 2009 se skupinka ze 4 rozrostla na 8. Je zajímavou zkušeností, že zájem dětí poutá především biblické vyprávění, a to mnohem více než společný zpěv nebo výtvarná činnost. Pomocí nejednoznačných starozákonních biblických příběhů se dostávají k otázkám jako je odpuštění, odpovědnost za vlastní jednání, milosrdenství, věnost, víra. Vztah vedení školy k nabídkám br. faráře je velice vstřícný.

3. Biblické hodiny pro dospělé a setkávání v týdnu

K biblickým hodinám se střídavě scházíme na faře a v Újezdě nad Lesy u ses. Květoslavy Pfannové, kde mají specifickou atmosféru komunitního domácího prostředí. V prvním pololetí jsme se zabývali našimi čtyřmi vyznáními v kontextu Písma a našich dnešních otázek, od září probíráme tzv. poutní písň v žalmech. Při biblických na faře býváme většinou čtyři, přesto jsou spojeny s intenzivním rozhovorem. Účast na sborových setkáních v týdnu je zvlášť zde v blízkosti Prahy hodně poznamenána vytížeností členů sboru v pracovním týdnu. Je to obecný problém, kterému se nevyhnul ani náš sbor. Přesto, že je to určité faktum, hledejme společně větší možnosti sdílení. Nabídky a možnosti tu jsou.

4. Nepravidelná setkání.

V roce 2009 jsme pokračovali ve volném cyklu podvečerů s hostem. V lednu byl hostem br. Pavel Hošek s programem o islámu, v dubnu vyprávěla novinářka Petra Procházková o svých zkušenostech z Afghánistánu, Čečenska a Ruska. S Pavlem Heřmánkem, doktorandem ETF, jsme si v září připomněli výročí Rudolfova majestátu. Tato setkání bývají více navštěvována z ekumeny než z našeho sboru. Je to také příležitost, kdy zveme do našeho sboru hornopočernickou veřejnost. Zveřejňování pozvánek na sborové akce v Hornopočernickém zpravodaji k nám přivedlo lidi mimo okruh sboru, a to je dobře. Tato nedělní podvečerní setkání s hostem částečně nahrazují setkání střední generace. Ukazuje se,

že zvláštní setkání každý měsíc se dávají obtížně dohromady, obtížné je to především pro rodiny s malými dětmi. Na druhé straně přibývá menších setkání právě mezi těmito rodinami. Tato aktivita „zdola“ roste. Právě tomuto setkávání bychom se do budoucna rádi věnovali víc než doposud.

4. Ekumena

Už tradičně se kazatelé hornopočernických církví scházejí jednou měsíčně. V roce 2009 vznikl v září ekumenický pěvecký sbor, který se pravidelně scházel na půdě našeho sboru a dvakrát pak vystoupil v adventu a na Štědrý den na nádvoří Chvalského zámku s programem čtyřhlasých vánočních písní. Tato vystoupení přesáhla hranice našich církví a byla velice kladně přijata účastníky adventních a vánočních slavností. V této tradici chceme pokračovat a neaktuálněji využít kruh zpěváků při svatodušním ekumenickém setkání. Kruh je otevřen dalším zájemcům. V roce 2009 jsme také dotvořili podobu informačních letáků o činnosti hornopočernických církví pro veřejnost. Připravují se k tisku na jaře roku 2010. K ekumenickému propojení dochází také příležitostnou službou a návštěvami br. faráře ve středisku Církve bratrské Bethesda na Chvalech. Jako každý rok jsme i letos v červnu podnikli sborový výlet do sboru ve Škvorci. I když je to sbor nepatrný, ukazuje se, že do budoucna poroste význam třeba i menších sborových společenství na okraji Prahy. Je to i zkušenost naše. I většina bratří a sester, kteří se nově přihlásili do našeho sboru, se z centra města přestěhovala za jeho okraj. Tato demografická změna se začíná pomalu projevovat nejen u nás, ale v celém pražském seniorátu. S ekumenou souvisí také **zájem sboru v Glasgow** (Skotsko) o navázání kontaktu a sblížení obou křesťanských společenství, který našemu sboru tlumočili Daniela a Tomáš Bískovi. Staršovstvo se k podnětu vyjádřilo kladně a v jarních měsících 2010 očekáváme návštěvu reprezentanta glasgowského sboru v Horních Počernicích.

5. Staršovstvo

Starší jsou volení zástupci sboru, kteří na sebe vzali odpovědnost za rozhodování o záležitostech sboru společně s farářem. Starší by měli dobře znát svůj sbor i s jeho problémy, sbor by měl svým starším důvěřovat. Dnes se to připomíná s určitými rozpaky, ale starší má podle církevních řádů být také věrný ve víře, má být ostatním členům církve oporou a vést bezúhonný život občanský. Toto staršovstvo má za sebou větší část svého funkčního období, v roce 2011 se bude volit staršovstvo nové. Přesněji řečeno, jsou dvě možnosti: buď volit staršovstvo nové jako celek, nebo volit jen takový počet presbyterů, kterým příští rok vyprší šest let ve výkonu funkce. Je proto čas, aby členové sboru začali přemýšlet a rozhlížet se, komu dají důvěru pro další roky.

Staršovstvo našeho sboru se v roce 2009 sešlo 11x. **10. února** jednání staršovstva navštívili členové seniorátního výboru, bratři Petr Hudec a Daniel Heller. Provedli pravidelnou **vizitaci**, při níž zjišťovali stav sboru, hodnotili jeho problémy, soudržnost, duchovní život i finanční situaci. Zpráva hodnotí sbor příznivě, zjištěné problémy nejsou natolik vážné, aby ohrožily integritu nebo existenci sboru.

V roce 2009 se staršovstvo intenzivně zabývalo změnami na faře. K 30.4. zde ukončili nájemní smlouvu se sborem Rejchrtovi a staršovstvo přistoupilo k poměrně rozsáhlým úpravám dvoupokojového bytu v přízemí. Největší změnou bylo zazdění druhých dveří do samostatného pokoje z chodby a propojení tohoto pokoje se zbylými prostorami bytu vybouráním příčky do bytové předsíně. O nákladech budete blíže informováni ve zprávě

o hospodaření sboru. V prvním patře byla dostavěna malá předsíňka, která připojila hostinský pokoj k farářskému bytu. V průběhu minulého roku bylo nutno ještě řešit **elektroinstalaci v domě** a dávat do pořádku napojení spotřebičů na elektroměry obou bytů a sborových prostor - konkrétně byly zřízeny samostatné hodiny pro vodní čerpadlo. Byl vytvořen také nový propočet **poměru spotřeby plynu** v jednotlivých prostorách farního domu a podle toho upravena příloha k povolací listině kazatele.

V době prázdnin proběhlo výběrové řízení mezi zájemci o nájem uvolněného bytu. Celkem se jich přihlásilo 5. Po zvážení všech okolností se staršovstvo rozhodlo nabídnout od září 2009 pronájem manželům Halasovým.

V červenci došlo v důsledku prudkého přívalového deště k promáčení stěn modlitebny. Staršovstvo požádalo Diakonii o zapůjčení vysoušeče, kterým se do konce kalendářního roku podařilo připravit zdi k sanaci, která nás spolu s novým vymalováním modlitebny čeká po skončení topné sezóny v roce 2010. Vzhledem k malé škodě však nedošlo k plnění od pojišťovny, protože výše škody nepřekročila povinnou spoluúcast sboru. Problém pojištění budovy bude proto ještě dále řešen. Koncem roku se spálilo starší čerpadlo u sociálního zařízení v suterénu a muselo být poměrně velkým nákladem vyměněno. Staršovstvo také v loňském roce zadalo dostavění nové stříšky ke garáži a kůlně, aby se zabránilo trvalému zatékání do vnitřních prostor. Praktické a hospodářské záležitosti zabraly vzhledem k těmto změnám staršovstvu více času než v minulém roce. Z duchovních témat otevřel br. farář některé ekumenické otázky, opakovaně jsme hovořili o setkávání střední generace a koncepci výuky nedělní školy. Staršovstvo zvolilo také redakční radu Sborového dopisu, který vyšel v roce 2009 celkem 3x. V posledním vánočním čísle se konečně podařilo rozšířit počet přispěvatelů, a rádi bychom, aby tato aktivita pokračovala.

Závěrem můžeme konstatovat, že se staršovstvo vždy sešlo v usnášení schopném počtu, zápisy jsou řádně schvalovány a tedy platné. K nahlédnutí jsou ve farní kanceláři, př. je lze zájemcům poslat e-mailem. Br. kurátor i br. farář děkují všem, kdo přispívají k hladkému organizačnímu chodu sboru. Především sestře Dorschnerové za pečlivé vedení účetnictví i za lví podíl na organizaci stavebních úprav na faře v minulém roce. Aleně Kabové za pořizování zápisů. V posledních měsících se daří lépe organizovat i službu doprovodu společného zpěvu. Děkujeme všem varhaníkům, kteří se u nástroje střídají. Jsou to: ses. Michaela Firbasová a Marta Janoušková a bratři Jiří Eliáš, Zdeněk Halas a Martin Hrubeš. Staršovstvo děkuje také všem ostatním členům našeho sborového společenství, kteří se podílejí na životě sboru ať už svými modlitbami, duchovním promýšlením smyslu sborové práce, službou při bohoslužbách, praktickou pomocí i finanční odpovědností. Máme radost z toho, že jsme i v roce 2009 zvýšené náklady zvládli z vlastních zdrojů a děkujeme za vaši obětavost. Jsme vděční za prostou laskavou přítomnost mnohých i za čas, který jsme mohli v našem sboru strávit s Bohouškem Poštolou, který zemřel 25. prosince na Hod Boží.

Uvědomujeme si, že tento krátký přehled nepostihne to podstatné, co jako jednotlivci i společenství přijímáme ve společenství našeho sboru, co jsme prožili v tomto roce ve svých rodinách, o co vnitřně zápasili, co těžkého museli řešit, v čem jsme si byli skutečně nablízku a jedni druhých břemena nesli a v čem jsme naopak druhého zklamali. Obnova i vnitřní touha po intenzivnějším osobním i společném životě víry i odpovědnost za hranicemi sboru vyrůstá jako odpověď na Boží dary. Za ty, které přes všechnu naši nedostatečnost Pán Bůh dal i našemu společenství, jsme vděční.

Pro výroční sborové shromáždění připravili farář Petr Firbas a kurátor Martin Hrubeš

SDÍLENÍ TEMNOTY

Velikonoční radosti ze vzkříšení Krista předchází agonie smrti. V dnešní době se stále znovu vracíme k tomu, jak se se smrtí vyrovnat a jak umět být na blízku těm, kteří jsou již z tohoto světa odvoláváni. Britská lékařka, Sheila Cassidy, zakladatelka hospicu, k tomu napsala toto:

„... Jací lidé jsou zváni k doprovázení umírajících?

Z psychologického hlediska mají mít tři základní vlastnosti:

Ta první je silná zemitá praktičnost, kterou neodradí ani nápor rozkladu lidských těl a myslí. Druhá - a já věřím, že je stejně důležitá - je nadměrný smysl pro humor, protože život a smrt jsou strašnou tragikomedii a, jak se říká, „jestliže se nesměješ, musíš plakat“.

Třetí kvalitou je zcela zvláštní způsob citlivosti: Je to zranitelnost bolestí druhých, což je často, ale ne vždycky, výsledek osobní zkušenosti s utrpením.

Z náboženského hlediska je pak snad nejdůležitějším obdarování jakýmsi velikonočním nadhledem: Je to zkušenost podržet v pozornosti jak neúprosnou realitu utrpení, tak mysl zneklidňující pravdu zmrtvýchvstání, života po smrti. Člověk musí vyvinout schopnost stát nohama pevně na té zemi, která je zabydlena ranami a mísami na zvratky, ale jeho pohled má být upřený za onu přítomnou změt' na budoucnost, která dává naději nade všechno pomýšlení. Více nežli cokoliv jiného musí člověk ve svém nitru vědět, že smrt je počátek a ne konec.

Z tohoto chápání smrti jako rození pochází pojem pečovatele jakožto porodní báby. Jestliže smrt je ve skutečnosti zrození v nový život, pak je pečovatel tím, kdo pomáhá člověku při porodních bolestech: Utěšuje, povzbuzuje a napomáhá při zrození nového života, který povstává ze starého. Doprovázet někoho, kdo se přibližuje duchovní podobě, je jednou z nejpozoruhodnějších stránek práce s umírajícím - tak, jako je to jistě při ostatních službách. Růst je však vždycky dílo ducha - člověk nemůže zajistit, aby se to stalo. Pokuste se prostě vytvořit prostředí, ve kterém se to stane, když je to tak míněno. A ono se to stane: Lidé, kteří se zdají být zcela normální, krok za krokem přetvářejí svá lidská pouta strachu a pečování o sebe, až se druzí nakonec stanou jejich jediným zájmem. Stanou se jakoby průhlednými, žhnoucími a zářícími jako svíce v temnotách.....“

Sharing the Darkness. (*The Spirituality of Caring by Sheila Cassidy*)

Sdílení temnoty (*Spiritualita péče, Sheila Cassidy*)

Daniela Bísková

Milé sestry a bratři,

k velikonočnímu sborovému dopisu přikládáme složenku k zaplacení saláru na rok 2010 vám, kteří jste zvyklí zasílat salár nebo svůj dar sboru touto cestou. Jinak je samozřejmě možné zaplatit přímým převodem na účet sboru nebo osobně při bohoslužbách. Salár je možné také rozdělit do více splátek. Číslo sborového účtu je uvedeno v tiráži na poslední straně sborového dopisu. Na požádání vám sestra pokladní napíše potvrzení pro potřebu daňového přiznání.

Pokud jste již svůj dar zaslali nebo předali, považujte tuto informaci za bezpředmětnou.

PROGRAM SPOLEČNÝCH SHROMÁŽDĚNÍ SBORU V DUBNU A V KVĚTNU 2010

Velikonoční týden

Zelený čtvrtek 1.4. pobožnost s Večeří Páně (připomínka poslední večeře) v 18.00

Velký pátek 2.4. bohoslužby v 18.00 s Večeří Páně

Velikonoční neděle 4.4. bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně

neděle 11.4. bohoslužby v 9.30

neděle 18.4. bohoslužby v 9.30 (s hostem)

neděle 25.4. bohoslužby v 9.30

neděle 2.5. bohoslužby v 9.30

neděle 9.5. bohoslužby v 9.30

čtvrtek 13.5. **Nanebevstoupení Páně - bohoslužby v 18.00**

neděle 16.5. bohoslužby v 9.30

Svatodušní neděle 23.5. bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně

Neděle svaté Trojice 30.5. bohoslužby v 9.30

Biblické hodiny - vždy v 18.30

30.3. - úterý, na faře v Horních Počernicích

6.4. - úterý, na faře v Horních Počernicích

13.4. - úterý, v Újezdě nad Lesy u ses. Pfannové

22.4. - **čtvrtek !** na faře v Horních Počernicích

27.4. - úterý v Klánovicích u Eliášových

4.5. - úterý, na faře v Horních Počernicích

11.5. - úterý v Újezdě nad Lesy u ses. Pfannové

20.5. - **čtvrtek !** na faře v Horních Počernicích

25.5. - úterý v Klánovicích u Eliášových

Schůze staršovstva vždy v 19.30

6. dubna 2010

4. května 2010

Biblická hodina pro děti v zelenečské škole - vždy ve čtvrtek ve 13.00

Biblická hodina pro děti na faře - vždy v pátek ve 14.00

V rámci ekumenických setkání hornopočernických církví se koncem května uskuteční společná svatodušní pobožnost. Termín bude ještě upřesněn.

Na květen nebo červen plánujeme tradiční sborový výlet do Škvorce, tentokrát společně s naším sborem v Praze - Uhřetěvesi. Termín bude stanoven a ohlášen.

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 - Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č.ú.: 243959339/0800

Telefon sboru : 281 922 216

Mobil kazatele: 776 303 960

Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160 117